EVROPSKA CENTRALNA BANKA

EUROSISTEM

SL **ECB-PUBLIC**

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 27. marca 2019

o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank

(CON/2019/13)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 1. februarja 2019 prejela zahtevo Ministrstva za finance Republike Slovenije za mnenje o predlogu zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije ter iz tretje in šeste alinee člena 2(1) Odločbe Sveta 98/415/ES[1], saj se predlog zakona nanaša na Banko Slovenije, na pravila v zvezi s finančnimi institucijami, kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov, ter na naloge, prenesene na ECB v skladu s členom 127(6) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Namen predloga zakona

1.1 Glavni cilj predloga zakona je odpraviti protiustavnost, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije v odločbi št. U-I-295/13-260 z dne 19. oktobra 2016 (v nadaljnjem besedilu: odločba iz leta 2016), in sicer protiustavnost nekaterih določb Zakona o bančništvu (ZBan-1)[2], ki urejajo odgovornost Banke Slovenije za škodo v zvezi z izrednimi ukrepi, ki jih je izrekla. Po določbah, ki jih je Ustavno sodišče presojalo[3], je bila Banka Slovenije pooblaščena za izrekanje izrednih ukrepov prenehanja ali konverzije kvalificiranih obveznosti med reorganizacijo banke, ki ni izpolnjevala minimalnih kapitalskih in likvidnostnih zahtev ali je bilo verjetno, da jih ne bo izpolnjevala, in sicer tako, da bi lahko prišlo do odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

1.2 Ustavno sodišče je sicer potrdilo, da je bila pravna podlaga za izredne ukrepe, ki jih je Banka Slovenije izrekla v letih 2013 in 2014, v zvezi s prenehanjem podrejenih instrumentov skladna z Ustavo Republike Slovenije[4], vendar pa je odločilo, da je bil protiustaven 350.a člen ZBan-1, ki je

---

1 Odločba Sveta 98/415/ES z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov (UL L 189, 3.7.1998, str. 42).

2 Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV in 44/16 – ZRPPB).

3 253., 253.a, 253.b, 260.a, 260.b, 261.b, 261.c, 261.d, 261.e in 262.a člen, drugi odstavek 262.b člena ter 346., 347., 350. in 350.a člen ZBan-1.

4 Ustava Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a).

urejal sodno varstvo. Ta sklep je temeljil na ugotovitvi Ustavnega sodišča, da postopek sodnega varstva na podlagi 350.a člena ZBan-1 ni zagotavljal učinkovitega sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki so jih prizadeli izredni ukrepi Banke Slovenije. Ustavno sodišče je odločilo, da mora zakonodajalec protiustavnost odpraviti v šestih mesecih po objavi odločbe Ustavnega sodišča, in dalo zakonodajalcu dodatne usmeritve, kako naj najbolje zagotovi učinkovitejše sodno varstvo.

1.3 Glavni namen predloga zakona je odpraviti protiustavnost, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije in se nanaša na sodno varstvo, zagotovljeno nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank, ki so jih prizadeli izredni ukrepi Banke Slovenije. V nadaljevanju so povzeti ključni elementi predloga zakona.

1.4 Predlog zakona predpisuje posebna postopkovna pravila za sodno varstvo nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki se razlikujejo od splošnih pravil in med drugim omogočajo združitev sodnih postopkov, v katerih so stranke v podobnem položaju, za skupno in enotno obravnavanje tožb, ki se nanašajo na posamezno banko, ki ji je Banka Slovenije izrekla izredne ukrepe. Tožba za povrnitev škode se lahko vloži po preteku treh mesecev od uveljavitve predloga zakona in najpozneje v petnajstih mesecih od uveljavitve predloga zakona. Predlog zakona določa dvofazni postopek odločanja. Najprej bi sodišče v obliki vmesne sodbe izdalo odločitev o obstoju podlage za zahtevek do Banke Slovenije. Tožnik bi nato postavil zahtevek o višini škode najpozneje v šestdesetih dneh od pravnomočnosti vmesne sodbe. Banka Slovenije bi v tridesetih dneh od pravnomočnosti vmesne sodbe pripravila in sodišču vročila poimenski seznam višine škode, ki so jo utrpeli tožniki, ter pripravila in posameznemu tožniku vročila individualni izračun višine škode, ki jo je ta utrpel. Tožniki bi lahko v svojem šestdesetdnevnem roku podali pripombe na seznam, ki ga je pripravila Banka Slovenije. Sodišče bi nato izdalo končno sodbo, s katero bi odločilo o višini tožbenega zahtevka za vsakega posameznega tožnika.

1.5 Predlog zakona ureja postopke, ki so že v teku ali bodo v teku, v katerih nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank uveljavljajo odškodninsko varstvo po 350.a členu ZBan-1.

350.a člen ZBan-1 določa, da lahko delničarji, upniki in druge osebe, katerih pravice so prizadete zaradi učinkov odločbe Banke Slovenije o izrednem ukrepu, od Banke Slovenije zahtevajo povrnitev škode ob upoštevanju 223.a člena ZBan-1, če dokažejo, da je škoda, ki je nastala zaradi učinkov izrednega ukrepa, višja, kot bi bila v primeru, če izredni ukrep ne bi bil izrečen. 223.a člen ZBan-1 je določal, da morajo Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu, pri izvajanju pristojnosti nadzora ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka. Kakor je potrdilo Ustavno sodišče in kakor je navedeno tudi v obrazložitvi predloga zakona, je odgovornost Banke Slovenije po 350.a členu ZBan-1 odgovornost *sui generis* (posebej urejena odškodninska odgovornost)[5].

Predlog zakona izrecno navaja materialne določbe ZBan-1, ki naj jih sodišče upošteva pri ugotavljanju, ali je tožnik upravičen do povračila škode. V 19. členu predloga zakona so določene smernice, kako naj sodišče pri ugotavljanju upravičenosti do povračila škode deluje čim bolj

5 Glej 120. točko obrazložitve odločbe iz leta 2016 in stran 16 uvoda k predlogu zakona.

gospodarno[6]. V postopku ugotavljanja upravičenosti tožnika do povračila škode mora sodišče ugotoviti, ali je Banka Slovenije izredne ukrepe, ki se nanašajo na kvalificirane obveznosti, izrekla v skladu s pogoji, določenimi v ZBan-1[7]. Po predlogu zakona mora sodišče med drugim presoditi, ali je bila ocena izpolnjevanja potrebnih pogojev za uporabo izrednih ukrepov iz 253.a člena ZBan-1[8], vključno s pregledom kakovosti sredstev zadevne banke, izvedena v skladu z ustreznimi določbami ZBan-1. Pri tem so glavni vidiki, ki jih mora sodišče presoditi v skladu s pogoji iz predloga zakona: (i) ali so metoda in izhodišča, na katerih temelji metoda, v obsegu, ki je vplival na oceno, v nasprotju z ZBan-1, pravili Evropske unije o državnih pomočeh in standardi nadzora bank, kot so jih določili ECB, Evropska komisija in Evropski bančni organ (EBA); (ii) ali so bile metode in izhodišča, na katerih temelji metoda, uporabljeni napačno in je napačna uporaba vplivala na oceno; (iii) ali način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, ali so bili uporabljeni izvirni podatki, in je to vplivalo na oceno ter (iv) ali obstaja utemeljen dvom o strokovnosti in neodvisnosti osebe, ki je izdelala oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila uporabljena za oceno, in zato te ocene ni primerno upoštevati kot ustrezne podlage za odločitev[9].

V primeru spora glede izpolnjevanja pogojev za uporabo izrednih ukrepov mora Banka Slovenije v zvezi s prenehanjem ali konverzijo kvalificiranih obveznosti banke zagotoviti, da posamezni upnik zaradi teh ukrepov ne utrpi večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru stečaja banke, v skladu z načelom, da noben upnik ne sme biti na slabšem kot v primeru insolventnosti[10]. Dokazno breme nosi Banka Slovenije[11].

1.6 Predlog zakona določa, da se lahko tožba za povrnitev škode na podlagi 350.a člena ZBan-1 vloži samo proti Banki Slovenije. Odškodnino za škodo, ki je nastala zaradi izrednih ukrepov, mora zato izplačati Banka Slovenije. Kakor je navedeno v obrazložitvi predloga zakona, znaša skupna vrednost kvalificiranih obveznosti, ki so prenehale zaradi izrednih ukrepov, ki jih je Banka Slovenije izrekla na podlagi ZBan-1, in s tem potencialni znesek škode, ki bi jo morala kriti Banka Slovenije, 963.197.453,89 EUR[12].

1.7 Sredstva za izplačilo odškodnine samostojno zagotovi Banka Slovenije iz lastnih sredstev do višine za ta namen oblikovanih rezervacij in splošnih rezerv, ki so oblikovane v skladu z Zakonom o Banki Slovenije[13]. Če sredstva, potrebna za izplačilo odškodnine, presegajo višino za ta namen oblikovanih rezervacij in splošnih rezerv, razliko začasno založi Republika Slovenija. Republika Slovenija in Banka Slovenije uredita to začasno izplačilo denarnih sredstev v dogovoru, ki ga

---

6 Kakor je navedeno v obrazložitvi 19. člena predloga zakona.

7 Prvi odstavek 253.a člena in 261.a do 261.c člen ZBan-1.

8 Pogoji, določeni v 253.a členu ZBan-1, so: (i) v zvezi z banko je podano povečano tveganje; (ii) niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za to povečano tveganje v ustreznem roku verjetno odpravljeni, (iii) ni verjetno, da bi lahko z drugimi ukrepi Banke Slovenije na podlagi ZBan-1 banka v ustreznem roku dosegla kratkoročno in dolgoročno kapitalsko ustreznost ali ustrezen likvidnostni položaj, in (iv) izredni ukrepi so v javnem interesu zaradi preprečitve ogroženosti stabilnosti finančnega sistema.

9 Glej 19. člen predloga zakona.

10 Glej peti odstavek 261.a člena ZBan-1.

11 Glej 14. člen predloga zakona.

12 Glej stran 7 uvoda k predlogu zakona.

13 Zakon o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/11 in 55/17).

skleneta v dvanajstih mesecih po uveljavitvi predloga zakona[14]. Predlog zakona določa, da mora Banka Slovenije povrnitev začasno založenih denarnih sredstev načrtovati v finančnem načrtu ter zagotoviti, da povrnitev teh denarnih sredstev ne povzroči primanjkljaja prihodkov nad odhodki, ki ga ni mogoče pokriti iz obstoječih splošnih rezerv Banke Slovenije[15].

1.8 Predlog zakona določa eno izjemo od njegove obvezne uporabe, in sicer za primere, kadar kazensko sodišče s pravnomočno sodno odločbo ugotovi, da je bilo v zvezi z odločbo Banke Slovenije o izrednih ukrepih storjeno kaznivo dejanje. V takih primerih se bodo namesto posebnih določb predloga zakona uporabila splošna pravila za povrnitev škode in splošni postopek.

1.9 Predlog zakona določa pravila za dvostopenjsko razkritje dokumentov in informacij v zvezi z odločbami o izrednih ukrepih, ki jih je izdala Banka Slovenije.

Prvič, Banka Slovenije mora na svoji spletni strani objaviti: (i) odločbo, s katero je bil izrečen izredni ukrep; (ii) dokumente, iz katerih je razvidna vsebina pogodbenega razmerja med Banko Slovenije in osebo, ki je izdelala ocene vrednosti sredstev banke v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1; (iii) dokumente, iz katerih je razvidna vsebina pogodbenega razmerja med Banko Slovenije in izvajalci pregleda kakovosti sredstev, obremenitvenih testov in cenilcev nepremičnin, ter (iv) poročila obremenitvenih testov[16]. Pred tako objavo na spletni strani Banke Slovenije je treba prekriti vse osebne in zaupne podatke ter poslovne skrivnosti[17].

Drugič, Banka Slovenije mora za vsako banko, ki ji je bil izrečen izredni ukrep, vzpostaviti podatkovno sobo v dislociranih enotah na območju, na katerem je bil v času izreka izrednega ukrepa sedež te banke. Nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank (tj. tožniki) imajo pravico do pridobitve vseh podatkov in dokumentov, ki so bili upoštevani pri izreku izrednih ukrepov[18]. V dokumentih, ki bodo na voljo v podatkovni sobi, se bodo prekrili osebni podatki[19], osebe, ki bodo želele dostopati do podatkovne sobe, pa bodo morale podpisati izjavo o varovanju zaupnosti[20]. Poleg tega predlog zakona določa, da lahko nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank sodišču predlagajo, da naloži Banki Slovenije (in nekaterim drugim subjektom, kot so Republika Slovenija, računsko sodišče, centralna depotna družba, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Družba za upravljanje terjatev bank in banka, ki ji je bil izrečen izredni ukrep), da sodišču predloži dokumente, ne da bi prekrila osebne ali zaupne podatke, pri čemer mora sodišče razkritje dokazov omejiti na obseg, ki je potreben in sorazmeren, ter zagotoviti, da se sprejmejo učinkoviti ukrepi za zaščito teh podatkov, na primer izključitev javnosti iz sodnega postopka in dovolitev pregleda zgolj določenim subjektom.

---

14 V dogovoru stranki določita postopke in merila za izračun in določitev višine denarnih sredstev, ki so potrebna za začasno založitev.

15 Glej 24. člen predloga zakona.

16 Glej prvi odstavek 6. člena predloga zakona.

17 Glej drugi odstavek 6. člena predloga zakona.

18 Glej 7. člen predloga zakona.

19 Glej drugi odstavek 7. člena predloga zakona.

20 Glej četrti odstavek 7. člena predloga zakona.

1.10 Zaradi zagotavljanja učinkovitosti varovanja dokumentov in podatkov v podatkovni sobi predlog zakona določa globe za kršitve[21]. Predlog zakona določa, da je Banka Slovenije tudi prekrškovni organ, ki odloča o kršitvah določb o varovanju zaupnosti in izreka globe v skladu z Zakonom o prekrških[22].

2. Pripombe

2.1 *Prepoved denarnega financiranja*

2.1.1 ECB je izdala mnenje že o dveh prejšnjih različicah predloga zakona[23]. Po prvi različici predloga zakona bi morala odškodnino za škodo, ki je nastala zaradi izrednih ukrepov, izplačati Banka Slovenije ali Republika Slovenija in v primeru, če bi bila Banka Slovenije prosta odgovornosti za škodo, bi morala odškodnino izplačati Republika Slovenija[24]. Po drugi različici predloga zakona bi sicer za škodo odgovarjala Banka Slovenije, vendar pa je bilo tudi določeno, da lahko Banka Slovenije zoper Republiko Slovenijo vloži tožbo in v ločenem sodnem postopku dokaže, da ni odgovorna za škodo, ki je nastala zaradi izrečenih izrednih ukrepov[25]. Trenutna različica predloga zakona odgovornosti Republike Slovenije ne omenja.

2.1.2 Kakor je ECB izpostavila v prejšnjih mnenjih, zahteva, da mora Banka Slovenije izplačati odškodnino, v delu, kjer bi zaradi nje Banka Slovenije prevzela obveznost Republike Slovenije, ne bi bila skladna s prepovedjo denarnega financiranja, določeno v členu 123 PDEU[26]. Kakor ECB redno poudarja, se naloge v zvezi z reševanjem lahko štejejo za naloge centralnega bančništva, pod pogojem, da ne ogrožajo neodvisnosti NCB v skladu s členom 130 Pogodbe, vendar pa izvajanje teh nalog s strani centralnih bank ne sme vključevati financiranja skladov za reševanje ali drugih finančnih ureditev v zvezi s postopki reševanja, saj so to naloge države[27]. V tej zvezi je treba izpostaviti, da Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[28] določa, da se sheme za financiranje reševanja lahko uporabijo za plačilo nadomestila delničarjem ali upnikom, če se pri vrednotenju, opravljenem za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajen insolvenčni postopek, ugotovi, da ima kateri koli delničar ali upnik večje izgube, kot bi jih imel po običajnih insolvenčnih postopkih[29]. Prav tako je treba izpostaviti, da Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in

---

21 Glej 25. člen predloga zakona.

22 Zakon o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US).

23 Glej Mnenje CON/2017/16 in Mnenje CON/2017/41. Vsa mnenja ECB so objavljena na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

24 Glej odstavek 1.4 Mnenja CON/2017/16.

25 Glej odstavek 1.4 Mnenja CON/2017/41.

26 Za potrebe prepovedi denarnega financiranja člen 1(1)(b)(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 3603/93 opredeljuje „druge vrste kreditov“ med drugim kot „vsa financiranja obveznosti javnega sektorja nasproti tretjim osebam“.

27 Glej npr. odstavek 3.2.3 Mnenja CON/2016/28.

28 Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

29 Glej člen 75 in člen 101(1)(e) Direktive 2014/59/EU.

Sveta[30] na eni strani predvideva, da se lahko sklad za reševanje uporabi za plačilo nadomestila delničarjem ali upnikom, če so po vrednotenju utrpeli večjo izgubo, kot bi jo utrpeli po običajnem insolvenčnem postopku, na drugi strani pa določa, da v primeru nepogodbene odgovornosti Enotni odbor za reševanje nadomesti vsako škodo, ki jo povzroči sam ali jo povzročijo njegovi uslužbenci pri opravljanju svojih nalog[31]. Predlog zakona bi moral vzpostaviti ureditev odgovornosti, iz katere bi bilo jasno, da Banka Slovenije ni odgovorna za plačilo nadomestila za škodo v okoliščinah, ki ustrezajo okoliščinam, v katerih Direktiva 2014/59/EU in Uredba (EU) št. 806/2014 predvidevata, da se nadomestilo delničarjem ali upnikom plača iz shem za financiranje reševanja, če se pri drugem neodvisnem vrednotenju (ki se opravi po izvedbi ukrepov za reševanje) ugotovi, da so delničarji ali upniki utrpeli večjo izgubo, kot bi jo utrpeli po običajnem insolvenčnem postopku, saj bi sicer Banka Slovenije dejansko financirala ukrepe, ki so sorodni postopkom reševanja. Banka Slovenije ne sme financirati naloge države.

2.2 *Finančna neodvisnost Banke Slovenije*

Kakor ECB redno poudarja[32], države članice ne smejo spraviti svojih centralnih bank v položaj, v katerem imajo nezadostna finančna sredstva ali nezadosten neto lastniški kapital za opravljanje nalog, povezanih z ESCB ali Eurosistemom, in nacionalnih nalog. Zato bi bilo treba skrbno proučiti vpliv predloga zakona na finančno neodvisnost Banke Slovenije. Po podatkih, ki so navedeni v obrazložitvi predloga zakona, je bila skupna vrednost kvalificiranih obveznosti, ki so prenehale z odločbami Banke Slovenije o izrednih ukrepih, 963.197.453,89 EUR[33]. Rezerve Banke Slovenije pa po zadnjem poročilu znašajo 963.197.453,89 EUR[34]. V najslabšem primeru bi lahko Banka Slovenije izgubila velik obseg rezerv, kar bi lahko posledično negativno vplivalo na finančna sredstva Banke Slovenije in njeno finančno neodvisnost.

2.3 *Varovanje poklicne skrivnosti*

Kakor je ECB izpostavila v mnenjih o prejšnjih različicah predloga zakona, bi morala biti nacionalna zakonodaja združljiva z obveznostmi varovanja poklicne skrivnosti, določenimi v pravu Unije, zlasti s členom 53 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[35]. V tej zvezi ECB meni, da je treba z izjemo izida obremenitvenih oziroma stresnih testov, objava katerega je izrecno dovoljena po členu 53(3) Direktive 2013/36/EU, poročila obremenitvenih testov, pregled kakovosti sredstev in ocene vrednosti sredstev, ki se nanašajo na posamezne nadzorovane banke, šteti za zaupne informacije. Razkritje takih zaupnih informacij se na splošno lahko dovoli samo v primerih, ki so določeni v členu 53(1) Direktive 2013/36/EU, kar ne vključuje razkritja vsem tožnikom, kakor je

---

30 Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

31 Glej člen 76(1)(e) in člen 87(3) Uredbe (EU) št. 806/2014.

32 Glej mnenja CON/2014/24, CON/2014/27, CON/2014/56 in CON/2017/17.

33 Glej stran 7 uvoda k predlogu zakona.

34 Glej Banka Slovenije, Letno poročilo 2017, leto 28, april 2018.

35 Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

predvideno v predlogu zakona, saj je razkritje v civilnem postopku dovoljeno samo v povezavi s primeri, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilne likvidacije[36].

Da bi zagotovili ustrezno varstvo zaupnih nadzorniških informacij, bi morali razkritje poročil obremenitvenih testov brez zaupnih informacij omejiti, tako da bi bili do tega upravičeni samo delničarji ali upniki, ki so jih neposredno prizadeli ukrepi Banke Slovenije in imajo zato legitimen pravni interes, kakor ga je opredelilo Ustavno sodišče Republike Slovenije[37].

2.4 *Razno*

2.4.1 V zvezi z zahtevo predloga zakona, da se presodi, ali so bili metoda, uporabljena pri oceni izpolnjevanja potrebnih pogojev za uporabo izrednih ukrepov iz 253.a člena ZBan-1, in izhodišča, na katerih metoda temelji, skladni s standardi nadzora bank, kot so jih določili ECB, Evropska komisija in EBA, ECB ponavlja svoje prejšnje priporočilo, da bi morali za zagotovitev pravne varnosti v predlogu zakona podrobneje določiti, kateri pravni viri (npr. pravni akti in dobre prakse nadzora) so pri tem relevantni[38].

2.4.2 Kakor je ECB v preteklosti že izpostavila[39], je bila ECB v skladu s členom 33 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013[40] od 3. novembra 2013 glede na skorajšnji prevzem nalog bonitetnega nadzora po Uredbi (EU) št. 1024/2013 pooblaščena, da od pristojnih nacionalnih organov, vključno z Banko Slovenije, ter kreditnih institucij, finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in mešanih poslovnih holdingov držav članic euroobmočja, oseb, ki pripadajo tem subjektom, in tretjih oseb, ki so za te subjekte prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti, zahteva, naj predložijo vse informacije, ki jih potrebuje za izvedbo celovite ocene kreditnih institucij držav članic euroobmočja, vključno z oceno bilance stanja. Celovita ocena, ki jo je ECB izvedla v tej povezavi, je bila sestavljena iz dveh delov, vključno s pregledom kakovosti sredstev, ki je pomenil oceno trenutne točnosti knjigovodske vrednosti sredstev bank po stanju na 31. december 2013. Pregled kakovosti sredstev so izvedli ECB in pristojni nacionalni organi, vključno z Banko Slovenije, temeljil pa je na enotni metodologiji in harmoniziranih opredelitvah. Celovita ocena je temeljila na Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[41] ter Direktivi 2013/36/EU[42]. ECB izpostavlja, da je sodna presoja celovite ocene, ki jo je izvedla ECB, vključno z enotno metodologijo, na kateri je temeljila, zunaj pristojnosti nacionalnih sodišč in je izključno v pristojnosti Sodišča Evropske unije. Da ne bi bilo dvoma o tem, bi bilo v predlog zakona koristno uvesti določbo, s katero bi pojasnili ta

---

36 Glej sodbo Sodišča z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, ECLI:EU:C:2018:464; sodbo Sodišča z dne 13. septembra 2018, UBS Europe in drugi, C-358/16, ECLI:EU:C:2018:715, in sodbo Sodišča z dne 13. septembra 2018, Buccioni, C-594/16, ECLI:EU:C:2018:717.

37 Glej 123. točko odločbe iz leta 2016.

38 Glej odstavek 2.5 Mnenja CON/2017/16.

39 Glej odstavek 2.9 Mnenja CON/2017/41.

40 Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

41 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

42 Glej strani 2–4 dokumenta Evropske centralne banke Skupno poročilo o celoviti oceni: povzetek (oktober 2014), dostopno na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

vidik, tako da bi se lahko izognili morebitni neskladnosti med predlogom zakona in pravom Unije v tej zvezi.

To mnenje bo objavljeno na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 27. marca 2019

[podpis]

Predsednik ECB

Mario DRAGHI